

ת"פ 2381/11/13 - מדינת ישראל נגד דג'ורנו ו. (2006) מרכז חומרי בנין בע"מ

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 2381-11-13 מדינת ישראל נ' דג'ורנו ו. (2006) מרכז חומרי בנין בע"מ
בפני כב' השופטת שרה חביב
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלה סקעת
נגד
הנאשמת
דג'ורנו ו. (2006) מרכז חומרי בנין בע"מ
ע"י שלומי דג'ורנו - מנכ"ל
09 אפריל 2014

החלטה

דו"ח מיום 13/02/2104 מוגש ומסומן ת/1.

דו"ח פעולה מיום 13/02/2104 מוגש ומסומן ת/2.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ד, 09/04/2014 במעמד הנוכחים.

החלטה

דו"ח הפעולה מיום 13/02/2014 מוגש ומסומן ת/3.

התמונות מוגשות ומסומנות ת/4.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ד, 09/04/2014 במעמד הנוכחים.

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום מסוג ברירת משפט, המייחס לו איסור לכלוך והשלכת פסולת לפי סעיפים 2, 4 ו-13(ב)(1) בחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד 1984 (להלן: "החוק").

בכתב האישום נטען, כי ביום 13/02/2013 בסמוך לשעה 14:20 ברחוב המסילה בבאר שבע, ובסמוך למפעל של הנאשמת, הושלכה מתוך רכב שבבעלות הנאשמת פסולת מסוג פסולת בניין לרשות הרבים.

נציג הנאשמת כפר במיוחס לנאשמת בישיבת המענה, טען כי הפסולת לא פורקה מהרכב ומקור הדו"ח מוטעה.

בנסיבות אלה נקבע התיק לשמיעת הראיות. היום העידו בפניי שני פקחים, אשר ערכו את דו"ח ברירת המשפט שנמסר לנציג הנאשמת בשטח, וכן דו"חות פעולה. פרט לכך, צולמה המשאית הנדונה והשטח הרלוונטי. מטעם הנאשמת העיד הנהג מר יצחק זגורי בלבד.

ב"כ המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשמת על יסוד עדויות עדי התביעה. טענה כי מעדות ההגנה עולה בבירור נוהג של הנאשמת להשתמש בשטח הציבורי כתחנת מעבר לאיסוף פסולת, וכי עד הגנה רלוונטי נוסף, מר רועי דג'ורנו, שבא בדברים עם הפקחים בשטח לא הגיע להעיד, ולאור האמירות שמיוחסות לרועי דג'ורנו על ידי הפקחים, בצירוף כלל הראיות האחרות, ביקשה להרשיע את הנאשמת.

נציג הנאשמת מצדו טען, כי מדובר בדו"ח פסול, כי הבאלות לא קשורות עדיין למשאית ולא שוחררו. לכן לא התקיים רכיב המעשה של השכלת הפסולת, טען כי הנאשמת מפנה את הפסולת לאתר דודאים, ואם הפקחים היו ממתנים מספר דקות נוספות, היו מגלים כי הבאלות כי נראה שיש בכוננת הנהג לפרוק מהרכב, היו מוחזרות לרכב ומאוחר יותר היו נפרקות באתר דודאים.

לאחר ששמעתי את העדויות ועיינתי במסמכים שהוגשו, שוכנעתי כי העבירה המיוחסת לנאשמת הוכחה מעבר לספק סביר, ועל כן יש להרשיעה.

מעדויות הפקחים (ע.ת. 1 ו-ע.ת. 2) עולה בבירור, כי זיהו משאית מנוף שבבעלות הנאשמת, כשהיא מורידה באלות של פסולת ממשטח המשאית אל הקרקע, ולאחר מכן נהג הנאשמת עלה על משטח המשאית וטאטא אותו מהפסולת שנותרה עליו (ראה עמוד 3 שורות 16-20, עדותו של ע.ת. 1; עמוד 5 שורה 10; עמוד 6 שורות 15-20 עדותו של ע.ת. 2).

עד ההגנה מר זגורי איננו מכחיש כי טאטא את המשטח של המשאית. לטענתו, טאטא חול מעל המשטח משום שעם החול לא יכול היה לנסוע, והזיז את הבאלות באמצעות המנוף אל מחוץ למשטח כדי לאפשר לעצמו לטאטא את המשטח (ראה עמוד 8 שורות 9-2). עוד הסביר עד ההגנה, כי בכוננתו היה לפרוק את הבאלות באתר דודאים, לשם כך אף יצא. יש לציין כי הדבר נאמר גם בעת מסירת דו"ח ברירת המשפט לידי (ראה ת/1), וטענה זו אושרה על ידי הפקחים, עדי התביעה, כטענה שהושמעה בזמן אמת.

אין לי אלא לדחות טענה זו מן הטעם הפשוט, שעד ההגנה העיד, כי הנאשמת נוהגת לצבור פסולת במתחם המפעל ולפרוק את הפסולת באתר דודאים פעמיים עד שלוש בשבוע (עמוד 8 שורה 31). בהמשך הצביע העד על התמונות

ת/4, שם ניתן לראות לטענתו את המקום בו צוברת הנאשמת את הפסולת, מקום שנמצא מעבר לגדרות המפעל ובתוך הגדרות.

ביום הרלוונטי, שתי באלות בלבד היו על משטח המשאית, ואותן בלבד הוביל נהג הנאשמת. בנסיבות אלה, הטענה כאילו היה בדרכו לאתר דודאים, איננה יכולה להתקבל על הדעת, לאור טענתו האחרת כי הנסיעה לאתר דודאים מתבצעת פעמיים עד שלוש בשבוע, ורק לאחר שנצברת פסולת רבה יותר לפינוי.

על כן אני קובעת, כי מר זגורי, נהג הנאשמת, לא היה בדרכו לאתר דודאים בזמנים הרלוונטיים, ובנסיבות אלה אני קובעת, כי היה בכוונתו לפרוק את שתי הבאלות שהיו על גבי המשאית אותה נהג בשטח הציבורי בו נצפה על ידי הפקחים.

זאת ועוד, גם הטענה, כי הנהג טאטא חול מעל גבי משטח המשאית על מנת שיוכל לנסוע בבטחה זו טענה שיש לדחות. שני הפקחים מעידים כי טאטאה פסולת מהמקום. לא זו אף זו, גם חול הינו פסולת שעה שהוא מועבר ממקום למקום.

מסקנתי דלעיל מתחזקת לאור האמירה המיוחסת לרועי דג'ורנו, אחד ממנהליה של הנאשמת אשר בא בדברים עם שני הפקחים במקום, ולפיה: **"יש לנאשמת הסדר עם נסים צמח מהמשטרה הירוקה לריכוז הפסולת במקום"** (ראה ת/2; ראה עדותו של ע.ת. 1 בעמוד 4, שורות 10-14; ראה עדותו של ע.ת. 2 בעמוד 7 שורות 4-7: אמירה המיוחסת לרועי דג'ורנו על ידי ע.ת. 2 היא: **"בא פרעה חדש תגיד מה הסיפור שלך"**).

בנסיבות אלה אמירה זו של מר רועי דג'ורנו לפקחים היא אמירה שיש בה כדי לסבך את הנאשמת בביצוע העבירה המיוחסת לה. רועי דג'ורנו לא התייצב להעיד היום, ובנסיבות אלה אין לי אלא לקבל את עדות הפקחים בעניין האמור.

לאור כלל האמור, אני מרשיעה את הנאשמת בעבירה של איסור לכלוך והשלכת פסולת מיום 13/02/2013, עבירה לפי סעיפים 2, 4, 13(ב)(1) לחוק.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ד, 09/04/2014 במעמד הנוכחים.

גזר דין

הנאשמת הורשעה לאחר ניהול ההליך בעבירה של איסור השלכת פסולת. מדובר בפסולת בניין. מהראיות שהושמעו בפניי עולה, כי מדובר בשתי באלות של פסולת ובפסולת שטאטאה מעל גבי משטח המשאית שבבעלות הנאשמת.

מתחם הענישה ההולם את המעשים, בהתייחס לגובה הקנס המקורי על פי דו"ח ברירת המשפט מחד, ולאור כמות הפסולת ומקום ההשלכה הנטען שלה עומד על בין 3,000 ₪ ועד 15,000 ₪, זאת בצירוף כמובן התחייבות.

עמוד 3

בנסיבות אלה, משמדובר בנאשמת שאין לה הרשעות קודמות, על אף שעיסוקה הוא עיסוק בבניין, ניתן להסתפק בעונש שהוא בתחתית מתחם הענישה.

על כן אני גוזרת על הנאשמת קנס בסך 4,500 ₪.

הקנס ישולם בשלושה שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 20/05/2014 לטובת הקרן לשמירת הניקיון.

השוברים יישלחו לנאשמת על ידי המאשימה.

הנאשמת תחתום באמצעות מורשה חתימה על התחייבות בסך 20,000 ₪, לפיה תימנע מהעבירה בה הורשעה למשך שנתיים מהיום. ההתחייבות תיחתם בתוך שלושה שבועות מהיום, אחרת תשלם הנאשמת קנס בסך 500 ₪ בגין כל יום איחור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ד, 09/04/2014 במעמד הנוכחים.

הוקלד על ידי יבגני פרחיה